

des ikke lykkedes mig at foretage Noget, der kunde bevirke, at Thinget vilde fatte en anden Beslutning. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Instruxen for Kanonbaaden „Hauch“ skal jeg i al Korthed gjøre Rede for, hvad der er passeret, siden denne Sag sidst forhandlede, og hvilke Oplysninger jeg har meddelt Finantsudvalget. Siden Sagen sidst var til Behandling, er der kommet Forslag fra den svenske Regjering om at søge at komme til Enighed om fælles Benyttelse af Fiskeriet i Øresund og de omliggende Terrainer, som man er vant til at betragte som hørende til Øresund, det vil sige mod Nord til Kullen og et Sted, jeg ikke erindrer, her paa Sjællands Nordkyst, og mod Syd eller Øst langs den svenske Kyst til Bornholm og langs Sjællands Kyst til Stevns eller lidt Syd derved. Det er de Søarealer, som hidtil ere bleven benyttede i Fællesskab, og som man, da Fiskeriloven ikke fremkom, og det som Følge deraf ikke kom til nogen Forhandling eller Overenskomst med Sverig, har fundet det hensigtsmæssigt at gjøre til Gjenstand for Forhandling. Det forekommer mig at være temmelig klart, at naar den danske Regjering, som den jo maa være, er tilbøjelig til at imødekomme saadanne Ønsker fra den svenske Regjerings Side, gaar det ikke an allerede paa Forhaand at tage Bestemmelse om, hvad der skal afgjøres gennem Forhandlinger. De Terrainer, som saaledes skulle være Gjenstand for Forhandling, maa man undtage. De øvrige Søterrainer har jeg derimod erklæret mig villig til gennem Instruxen at holde fri for fremmede Fiskere, altsaa ogsaa svenske Fiskere. Jeg har med andre Ord tilbudt gennem Instruxen at give den Paagældende Ordre til at holde Farvandene fra Væssø til Anholt, Store Belt og langs den jydsk Kyst — som hidtil have været mest brugte til Exempel paa en altfor vidtgaende Overbærenhed mod fremmede Fiskere — fri for fremmede Fiskere og ogsaa for svenske. Med Hensyn til de Arealer, hvorom der skal føres Forhandlinger, har jeg derimod forbeholdt mig at kunne træffe saadanne Foranstaltninger, som efter Omstændighederne maatte anses for at være hensigtsmæssige, idet man iøvrigt maa lade dette Terrain ligge aabent for Forhandlinger mellem den danske og svenske Regjering. Hvorledes denne Udtalelse kunde give Anledning til saa meget mere at negte alt Tilhyn med alle de andre Fremmedes Besøg og Fiskerier paa de danske Kyster, har ikke været mig tilstrækkelig klart, men jeg tvivler ikke paa, at den ærede Ordfører vil kunne angive i det Mindste sine Grunde, hvorfor han anser det tilstrækkeligt til at negte Bevillingen til et Skib, hvis Nytte,

ikke blot som Bagthavende for Kysterne, men ogsaa i andre Henseender synes mig temmelig iøinefaldende. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at Afbrudelsen i den Statistik, som den ærede Ordfører har bemanglet, og som blev afbrudt ved Ichthyolog Winthers — tror jeg han hed — Død, men som en yngre Videnskabsmand, der har fulgt med Kanonbaaden „Hauch“ i en Maanedstid, har begyndt at fortsætte, jo vil blive vedvarende. Man tror efter de Undersøgelser, der ere foretagne i de sidste Aar, at der, hvis dette Forslag her vedtages, herved kunde opnaas Meget, som ogsaa for Fiskerierne ganske vist vilde have den største Betydning, naar man gaar frem med Interesse, og jeg tror, at den Mand, som har ført „Hauch“ iaar, er en Mand, der interesserer sig overmaade meget for Fiskerne, naar der saaledes kunde gives Anledning til at foretage Forsøg. Det vilde ogsaa have Interesse, om der kunde gives Leilighed til at faae undersøgt, om man kunde finde Sildepladser i Rattegattet, hvilket man har stor Formodning om er Tilfældet, og om der kunde gives Anledning til at prøve forskjellige Fiskemaader, forsaavidt Hovedhensigten med „Hauch“'s Tilstedeværelse i Farvandene kunde forenes dermed. Ligeledes tror jeg, at det vilde have sin Interesse i geografisk Henseende, om man kunde faae Leilighed til at anstille Undersøgelser om Bundsforholdene; men, som sagt, jeg tvivler ingenlunde om efter den ærede Ordførers Udtalelser, at han vil kunne give Grunde for sin Mening, som vilde være til Overflødighed tilstrækkelige til at bevirke det Resultat, han søger at frembringe. Jeg skal derfor for mit Vedkommende aflutte mine Betragtninger over Sagen med, hvad jeg her har sagt, haabende, at der dog maafe der findes Nogle, som ville mene, at der er en ikke ringe Anledning til at betragte Sagen fra en anden Side end fra den, som den blev betragtet fra forrige Gang. — Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 41 baade begyndte og endte den ærede Ordfører med en Forsikring om, at det ærede Udvalgs Majoritet interesserede sig høist levende for denne Sag: Forsikring af Fiskerivedstaber og lignende, og at det tydelig har vist en særdeles Interesse derfor ved at henlede Indenrigsministeriets Opmærksomhed derpaa, og Ministeriet har jo ogsaa vist denne Sag Opmærksomhed og har troet at kunne gavne denne Sag gennem dette Forslag, men som nu ses ogsaa at være af den Bestaffenhed, at man ikke finder Anledning til at foretage Noget. Ministeriet har havt Die med den Fremgang, Sagen har havt; der er blevet anvendt adskillig Opmærksomhed og Uleilighed fra deres Side, som